

«Ἡ Ρωμανία
κι ἄν πέρασεν,

ἀνθεὶ καὶ φέρει κι ἄλλο»

Τὰ αἰτήματα παραμένουν ζωντανὰ καὶ ἐπίκαιρα

Τριάντα χρόνια μετὰ τὴν (ἀργοπορημένη) ἀναγνώριση τοῦ ἀτιμώρητου καὶ διαρκοῦς ἐγκλήματος τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων*

Ἑρωτήματα ἀναπάντητα

Ἦταν πρὶν ἀκριβῶς τριάντα χρόνια, ὅταν τὴν 24η Φεβρουαρίου τοῦ 1994, μετὰ τὴν πρόταση τοῦ Μιχάλη Χαραλαμπίδη, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀναγνώρισε, με καθυστέρηση πολλῶν δεκαετιῶν, τὸ ἀτιμώρητο καὶ διαρκές ἐγκλημα τῆς **Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων**. Αὐτὴν ποὺ σχεδιάστηκε, ὀργανώθηκε καὶ ἐκτελέστηκε ἀπὸ τὸ σωβινιστικὸ καὶ ρατσιστικὸ καθεστῶς τῶν Νεότουρκων καὶ τοῦ Μουσταῶ Κεμάλ. Αὐτὴν ποὺ ἀφαίρεσε τὴν ζωὴ γιὰ πάντο ἀπὸ ἓνα ἑκατομμῦριο Ἑλληνίδες καὶ Ἑλληνες καὶ προσφυγοποίησε σχεδὸν τοὺς διπλάσιους προγόνους μας.

Τὸ ἐλλαδικὸ κράτος, ἔχοντας κινηθεῖ στὸ πλαίσιο τῆς λήθης, τῆς ἀφωνίας, τῆς ἀμνησίας γιὰ τὸ μεγαλύτερο ἐγκλημα τοῦ 20οῦ αἰῶνα, μαζί με τὴν **Γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων** καὶ τὸ **Ὀλοκαύτωμα**, νομιμοποίησε τὸν δάσκαλο τοῦ Χίτλερ, τὸν Μουσταῶ Κεμάλ με τὸ *Σύμφωνο Φιλίας* τοῦ 1930, προτείνοντάς τον ἀκόμη καὶ γιὰ Νόμπελ Εἰρήνης (!), νομιμοποίησε στὴν διεθνή κοινότητα τοὺς δολοφόνους τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Τραπεζοῦντας, σιῶπησε γιὰ τὸ ἐγκλημα ποὺ συνεχίστηκε στὴν Κωνσταντινούπολη, Ἰμβρο καὶ Τένεδο τὸ 1955 καὶ τὸ 1964, καθὼς καὶ στὴν Κύπρο τὸ 1974, ἀδιαφόρησε γιὰ τὴν διεθνή ἀναγνώριση τοῦ μαζικοῦ ἐγκλήματος.

Μετὰ τὴ ψήφιση τοῦ σχετικοῦ νομο-

σχεδίου για την αναγνώριση της **Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου** **στὶς 24 Φεβρουαρίου τοῦ 1994** καὶ τὴν θέσπιση τῆς 19ης Μαΐου ὡς Ἡμέρα Ἐθνικῆς Μνήμης (ἀκολούθησε τὸ **1996** ἡ ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴν **Γενοκτονία στὴν Μικρὰ Ἀσία** καὶ ἡ ἀνακήρυξη τῆς **14ης Σεπτεμβρίου** ὡς Ἡμέρα Μνήμης), οἱ Ἑλληνίδες καὶ οἱ Ἕλληνες θὰ περίμεναν μία στάση ποῦ ἀρμόζει σὲ κράτος, τοῦ ὁποίου οἱ πολῖτες ὑπέστησαν αὐτὴν τὴν βαρβαρότητα. Ἀηλαδῆ, θὰ περίμεναν συνεχῆ, σοβαρὸ καὶ συνεπῆ ἀγῶνα γιὰ τὴν διεθνή ἀναγνώριση, ἀπαίτηση ἀπὸ τὴν Τουρκία γιὰ ὅ,τι προβλέπεται ἀπὸ τὸ διεθνὲς δίκαιο. Ἀντιθέτως ὅλες καὶ ὄλοι ζήσαμε μία σειρά ἀπὸ ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες πραγματικὰ μᾶς ἄφησαν ἔκπληκτους:

- Τὴν 19η Μαΐου 1995 προσγειώνονται τουρκικὰ ἀεροσκάφη στὴν προσφυγικὴ Νέα Ἀγχίαλο καὶ γίνεται ἡ συναυλία Ρουβᾶ – Κούτ στὴν Λευκωσία, στὴν ἡμικατεχόμενη Κύπρο.

- Τὴν 19η Μαΐου 1996 γίνεται ἀπόπειρα νὰ σταλεῖ ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν στὶς ἐορτὲς μνήμης τοῦ Κεμάλ στὴν Ἄγκυρα (!).

Καὶ ἡ Ὑβρις συνεχίστηκε μὲ τοὺς ἐναλλασσόμενους ὡς πρωθυπουργοὺς καὶ ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι χωρὶς καμία ὑποχρέωση διπλωματικοῦ πρωτοκόλλου, ὅπως ψευδῶς ἔχει εἰπωθεῖ, κατέθεσαν στεφάνι στὸ μαισωλεῖο τοῦ βασικοῦ ὑπεύθυνου γιὰ τὴν Γενοκτονία (!).

* * *

Καὶ οἱ παραδοχές-ἐρωτήματα συνεχίζονται:

- Πῶς μπορεῖ νὰ δικαιολογηθεῖ ἡ ἀπουσία, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ὀλιγωρία τοῦ ἐπονομαζόμενου πολιτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑλλάδας γιὰ τὸ ζήτημα ἀνάδειξης τῆς **Γενοκτονίας**;

- Πῶς μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθεῖ τὸ γεγονός, ὅτι τριάντα χρόνια μετὰ τὴν ψήφιση τοῦ νόμου γιὰ τὴν ἀναγνώριση, στὸν ἀντιρατσιστικὸ νόμο ἀπουσιάζει ἡ ἀναφορὰ γιὰ τὴν **Γενοκτονία** τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὴν δικαιολογία τῆς μὴ διεθνοῦς ἀναγνώρισης;

- **Καὶ** οἱ ἀναγνωρίσεις ποῦ ἐλήφθησαν ἀπουσίας τῆς Ἑλλάδας, μετὰ ἀπὸ τὴν δική μας συστηματικὴ καὶ ἀνιδιοτελεῖ προσπάθεια στὴν Σουηδία, στὶς ΗΠΑ, στὴν Αὐστραλία, στὴν Κύπρο, στὸν Καναδᾶ, στὴν Ὀλλανδία, στὴν Αὐστρία, στὸν ΟΗΕ, στὴν ΕΕ, στὸν ΟΑΣΕ καὶ ἄλλοῦ τί εἶναι;

- Πῶς μπορεῖ νὰ γίνει ἀποδεκτό, ὅτι ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα τοῦ 2024 ἐκπρόσωποι ἀπὸ τὸν πολιτικὸ, δημοσιογραφικὸ καὶ ἀκαδημαϊκὸ χῶρο, ποῦ θαυμάζουν τὸν Κεμάλ, τὸν ἐξολοθρευτὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων ἐθνοτήτων καὶ μάλιστα φωτογραφίζονται περιχαρεῖς μπροστὰ στὸ πορτραῖτο του καὶ τὸ μαισωλεῖο του;

- **Γιατί** ἡ Ἑλλάδα ἀπουσιάζει, ὅταν γίνεται ἀναφορὰ γιὰ τὸ

ζήτημα τῆς **Γενοκτονίας** σὲ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς καὶ διεθνεῖς συναντήσεις καὶ κρύβεται φοβούμενη, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμή ὑβρίζει τοὺς νεκροὺς προγόνους μας, μὲ τὴν θεσμικὴ παρουσία στὴν ψεύτικη οἰκία τοῦ δολοφόνου Κεμάλ στὴν Θεσσαλονίκη;

– **Γιατί** ἡ Ἑλλάδα, ὡς Ἐπιτελεῖο Ἐσωτερικῶν, Νομαρχία, Περιφέρεια, Περιφερειακὴ Ἐνότητα, Δῆμος κ.λπ., καλεῖ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ νὰ **ἐορτάσει (!!!) τὴν ἡμέρα μνήμης τῆς Γενοκτονίας;**

– **Γιατί** μεταθέτει τὴν ἡμέρα ἀπόδοσης τιμῆς τῶν δολοφονημένων προγόνων μας σὲ ἄλλη ἡμερομηνία, κάνοντάς τὴν «λάστιχο» μὲ τελετουργικὸ πού φωνάζει «νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση»;

– **Γιατί** γίνεται ἀνεκτὴ ἢ ἀναθεωρητικὴ στάση τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἀντιστρέφει τὴν ἱστορία καὶ τὴν ἀλήθεια καὶ μᾶς ἀπειλεῖ νὰ μᾶς ξαναρίξει στὴν θάλασσα ὅπως τὸ 1922;

– **Γιατί** μέχρι σήμερα δὲν ἔχει τεθεῖ ποτὲ στὴν κατοχικὴ Τουρκία τὸ ζήτημα ἀναγνώρισης τῆς **Γενοκτονίας;**

* * *

Τὰ παραπάνω τὰ ἀναφέρουμε μὲ λύπη, ὡς προσάρτημα στὸν σύντομο ἀπολογισμὸ τῆς συμπλήρωσης τριάντα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀναγνώριση τῆς **Γενοκτονίας**, σὲ μία χρονικὴ συγκυρία κατάρρευσης ρατσιστικῶν, φασιστικῶν καὶ ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων, νὰ ὑπάρχουν τὴν ἴδια στιγμή στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμικατεχόμενὴ Κύπρο, φωνές καὶ παρουσίες ΑΠΟ ΟΛΑ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς ἀποκαλούμενης πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς, πού θαυμάζουν τὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ μίσους, πού ἀναφέρονται στὸν Κεμαλισμὸ καὶ τὸν Ναζισμό.

Ὅταν τὴν ἴδια στιγμή γνωρίζουμε πὼς ὁ Κεμαλισμὸς στὴν μήτρα τῆς κατοχικῆς Τουρκίας εἶναι ἔτοιμος γιὰ ἀποβολή, καταρρέει καὶ ἀποκαθλώνεται, ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο τῶν ἑκατομμυρίων θυμάτων, οἱ κεμαλικές-φασιστικὲς ὀπισθοφυλακὲς δίνουν μάχη γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του!

Ἡ δυναμικὴ ὁμως τοῦ ἀγῶνα ἀναγνώρισης τῆς Γενοκτονίας δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδισθεῖ ἀπὸ ἰδιο-τελεῖς καὶ μικροὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ στρατευμένους ἀπολογητὲς καὶ θαυμαστὲς τοῦ Κεμάλ, ἀπὸ προαγωγὸς τῆς Τουρκίας.

Μὲ ἄλλα λόγια, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἀποσιωπήσει, νὰ ἐξαφανίσει, ὅσο καὶ ἐὰν προσπαθῆσει, ὅσα στεφάνια καὶ ἐὰν καταθέσει, ὅσα κείμενα καὶ ἐὰν γράψει, ὅ,τι καὶ ἐὰν κάνει, τὴν ἀναγνώ-

ριση τοῦ μαζικοῦ ἐγκλήματος, τὴν ἀναγνώριση τῶν ἐγκλημάτων τῆς κατοχικῆς Τουρκίας. Ἀπὸ τὴν Σμύρνη καὶ τὴν Τραπεζοῦντα, μέχρι τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Κερύνεια καὶ τὴν Ἀμμόχωστο.

Τριάντα χρόνια μετὰ τὴν ψήφιση τοῦ νόμου γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας, τὰ αἰτήματα κάθε δημοκράτη καὶ πατριώτη Ἕλληνα παραμένουν ζωντανὰ καὶ ἐπίκαιρα:

- **Ἀνάδειξη τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας,**
- **Ἀποκαθίλωση τοῦ Κεμαλισμοῦ,**
- **Καταδίκη τῆς κατοχικῆς Τουρκίας,**
- **Ἀποκατάσταση, ἐπανόρθωση, ἀποζημίωση, δικαιοσύνη.**
- **Ἀγώνας γιὰ τὴν διεθνῆ ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας!**

(*) Ἐφημ. «Ἐστία», 26.2.2024, σελ. 5. • Τοῦ Θεοφάνη Μαλκίδη, Διδάκτορος Παντείου Πανεπιστημίου, Μέλους τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημαϊκῶν γιὰ τὴν Μελέτη τῶν Γενοκτονιῶν. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.